

AK Parti'ye karşı gerçekçi mücadele

ORAL ÇALIŞLAR

Politika / 12/04/2014

AK Parti'ye karşı çok boyutlu ve evrensel ölçekte bir demokrasi programına ve buna uygun bir zihni yenilenmeye ihtiyaç var.

Bir kesim, bu hükümetin ve özellikle Tayyip Erdoğan'ın; ne yapıp edip, gitmesi gerektiğine kilitlemiş durumda. "Biz yüzde 55-57'yiz, onlar yüzde 43-45" diyorlar.

Yani kendilerini çoğunlukmuş gibi sunuyorlar. "Biz yüzde 55" diye başlayan yazılar yazıyorlar. Halbuki o rakamın içinde CHP var, MHP var, BDP var, Saadet Partisi vb. var. Hiçbirinin birbiriyle ilgisi olmayan bileşenlerden oluşan bir toplam bu. AK Parti'ye oy verenler ise ortak bir iradeyi ifade ediyor ve AK Parti, en yakınındaki partiden yüzde 15'ten daha fazla önde görünüyor.

Siyasetin kurallarına göre, Erdoğan'ı istemeyen; düşüncesini hayata geçirmek için meydanlarda, medyada, sandıkta mücadele eder. Parti içi muhalefet yürütür. Meşru siyasi mücadele metotları içinde, hedefine ulaşmaya çalışır.

Türkiye'deki sorun ise demokratik yöntemlerin meşruiyeti konusunda bir uzlaşmanın, bir sivil sözleşmenin, olmaması. Öfke ve çaresizlik, özellikle 12 yıldır kronikleşen 'sürekli yenilgi sendromu', bazı çevreleri, 'eski metotlara' yeniden dönmeye teşvik ediyor. Bu yöntem, meşru olmayan araçları kullanarak, iktidarı devirme eğilimi üzerine kuruludur. Kendisini tarihi ve etik açıdan bu hükümetten daha iyi olarak gören çevreler, daha iyinin yönetime gelmesi için bazı 'kısayollara' başvurmayı gerekli görebiliyor.

Siz, bu ülkeyi daha iyi yönetebileceğinize inanabilirsiniz. AK Parti'nin gerici bir parti olduğu veya çağın gerisinde kaldığı doğrultusunda; analizlere, argümanlara, gözlemlere sahip olabilirsiniz. Devlet kadrolarının, belediyelerin, yetersiz ve birikimsiz kişilerle doldurulduğu kanaatinde olabilirsiniz.

Esas olan, halkın desteğini kazanabilmektir. "Her şey sandık değildir" yaklaşımı anlamlı olsa da demokrasinin başlangıcında seçim vardır. Mısır; yaşanabileceklerin 'taze örneği' olarak, önümüzde duruyor.

Otoriterleşme

Üst üste seçim kazanmak, iktidarın bütününe hâkim olduğunu düşünmek; Erdoğan'ı "Her şeyin doğrusunu ben bilirim" hissiyatı içine sokmuş olabilir. Gezi eylemleri sırasında, 'tek adamlık' ruh halinin ve "İstanbul'u kafama göre dizayn ederim" mantığının etkisiyle korkutucu bir boyuta sürüklendik. Devlet, aşırı şiddet kullanarak, kalıcı tahribatlar yaptı. Şiddeti tırmandırmak isteyenlere malzeme verildi. 'Laik kesim'den pek çok isim, bu dönemde, AK Parti karşıtı cepheye katıldı.

Sonrasında 17 Aralık geldi. Ses kayıtlarıyla derinleşmeye başlayan 'anormalleşme'yi durdurabilmek amacıyla, otoriterleşmeyi arttıran, sınırları zorlayan bir dizi yasal ve idari önleme başvuruldu.

Biz ne yapabiliriz?

Hükümetin yasa dışı önlemlerine karşı çıkacağız. Yolsuzlukların hesabının sorulmasını isteyeceğiz. Tek adam ve "Ben bilirim" eğilimlerine dikkat çekeceğiz. Demokratikleşmenin turnusol kâğıtlarından biri de Kürtlerin, Alevilerin talepleri. Türkiye'nin bütünü kapsayabilecek bir 'özürlük grafiği', Kürtler ve Alevilerin kimlik mücadelesinden bağımsız olarak gelişemez. 'Yaşam tarzı' meselesine ve ses kayıtlarına sıkışmış CHP'nin, Kürt meselesindeki ve bireysel haklar konusundaki tutumu ortada olan MHP'nin muhalefetiyle en fazla nereye kadar gidilebilir?

AK Parti'ye karşı çok boyutlu ve evrensel ölçekte bir demokrasi programına ve buna uygun bir zihni yenilenmeye ihtiyaç var. Meclis'te kabul edilen yasalara baktığımız zaman, maalesef CHP ve MHP'de otoriter devlet geleneğinin devam ettiğini, AK Parti'nin de gerisinde kalan bir 'kırmızı çizgi siyaseti'nin varlığını sürdürdüğünü görebiliyoruz.

Muhalefet 'yeni anayasa' konusunda sessiz. Kürt sorununda milliyetçi vurguların esiri durumunda. Bireysel hak ve özürlükler, çalışanların hakları ve Avrupa Birliği üyeliği konusunda net bir şey söylemiyor. Cumhurbaşkanlığı seçiminde iddialı olabilecek bir adayın, bu konularda da söyleyecek inandırıcı sözleri olması gerekiyor.

(<https://plus.google.com/111139069635417829913>)